

stibsselskab saa vil ordne disse Forhold med det engelske Jærnbaneselskab, synes mig maa blive dets egen Sag. — At der trænges til en Grundforbedring af hele dette Forhold og af Transportforholdene i det hele taget, ere vi jo enige om fra alle Sider. Jeg skal gerne indrømme, at det kan have sine Vanskeligheder at komme et saadant privat Selskab i et fremmed Land til Livs, men den engelske Agent, som jeg talte med, mente dog, at naar det forenede Dampstibsselskab vilde, kunde det lægge et ganske alvorligt Pres paa det engelske Jærnbaneselskab ved at true med — og i fornødent Fald udføre Truslen — at lægge ind i en anden engelsk Havn og sætte sig i Forbindelse med et andet engelsk Jærnbaneselskab, hvis Baner ogsaa føre til London. Jeg tillader mig derfor at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed særlig paa dette Forhold under Reformeringen af hele dette Eksporthold. Om denne Forbedring bedst og hensigtsmæssigst kan ske ved, at Staten overtager hele Driften af disse Sørouter, eller paa en anden Maade, tør jeg ikke drifte mig til at udtale nogen bestemt eller afgørende Mening om. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at Staten og Landbrugerne vilde have mere Fordel af, at Staten overtog Driften, ikke alene af Routen over Esbjerg, men rimeligvis ogsaa af en Route fra Kjøbenhavn, i Stedet for fremdeles at give henimod et Par Hundrede Tusinde Kroner aarlig til det forenede Dampstibsselskab, thi med denne Sum, formoder jeg, at man saa omtrent vil kunne forrente hele den Kapital, som er nødvendig til Indkøb af de fornødne Skibe til Driften. At man derved skulde komme de andre Samsundsklasser for nær, kan jeg ikke i Øjeblikket indse; derimod kan jeg nok se, at man paa denne Maade vil komme noget paa tværs af det forenede Dampstibsselskabs Interesser, men dette Selskab kan dog ikke kaldes en Samsundsklasse, og jeg mener overhovedet ikke, at Landbruget i sin Helhed skylder dette Dampstibsselskab nogen særlig Tak. Formentlig er det dog ikke Landbrugerne saa meget om Maaden, hvorpaa det sker, som om, at der virkelig bliver foretaget en Forbedring. Hovedsagen for Landbruget er og maa virkelig være, at det Maal naas, at vore Landbrugsprodukter i udstadt Stand, saa billigt som muligt og i rette Tid, kunne naa deres Bestemmelsessteder, de forskellige Pladser paa Bæremarkedet.

Bluhme: Ja, det kan selvfølgelig kun være med Tilfredsstillelse, at jeg, efter at jeg i en Række af Aar har været ene om at

nævne Esbjerg Havn, nu ser „Esbjerg“ svæve paa alles Læber. Den Stilling, som de ærede Talere have indtaget i Dag, saa at sige fra alle Sider, er jo netop den, jeg har tilladt mig at forfægte i en Række af Aar, og som jeg sidst havde Felsighed til under Finansloven at hævde, nemlig den, at med Hensyn til Ekspporten fra Sjælland, og til Dels ogsaa fra Fyn og Sjælland til visse Tider af Aaret, gælder det om at koncentrere vore Kræfter i en enkelt Havn — paa det enkelte Punkt. Jo kraftigere Eksport og Import vi kunne tilvejebringe i den enkelte, heldigt beliggende Havn, des sikrere ville vi kunne aabne de enkelte Erhvervsfilber. Det er Udtalelser, der nu ere fremsatte fra alle Sider, og jeg kunde for saa vidt med god Grund frasalde Ordet, men der er dog et Par Punkter, som det maa være mig tilladt at fremdrage og pege paa i den ærede Forespørgers Udtalelser. I sin Helhed kan jeg tiltræde dem, men der er noget, jeg kunde ønske at pointere yderligere over for Ministeren. Først vil jeg da udtale, at jeg i Modsetning til, hvad der fra anden Side er sagt, finder, det er særlig heldigt, at denne Forespørgsel er fremkommet som selvstændig Sag og ikke under Finanslovens Behandling. Jeg er enig med de ærede Forespørgere om, at Sagens Vigtighed vilde have lidt Skade, hvis vi havde indskrænket os til at tale om den under Finanslovens Behandling. Og ikke alene er jeg glad over, at den er fremkommen, men jeg er ogsaa glad over, at den er fremkommen fra det ærede Medlem eller i alt Fald fra det Parti, han kalder sit, fordi den Gruppe her i Tinget vel maa siges at staa Regeringen nærmere end Flertallet. Vi maa derfor ubetinget tillægge Forespørgslen saa meget desto større Vægt, og jeg antager ogsaa, Regeringen vil gøre det, saa at altsaa den Opposition, som giver sig til Kende i den, i det hele taget vil styrke Oppositionens Stilling som saadan lige over for Ministeriet, med mindre da Forespørgslen skulde føre til, hvad vi ville haabe, at Ministeriet søjede sig i Retning af vore Ønsker. Sdet jeg altsaa bringer den ærede Ordfører for Forespørgerne min Tak, fordi han har bragt Sagen frem, og fordi den kom fra hans Side, skal jeg tillige takke ham for den dygtige Maade, hvorpaa han har ført hele Sagen, og for den dygtige Maade, hvorpaa han svarede paa Ministerens Bemærkninger. Naar Ministeren mente, at en heldig Maade at rette Forholdene paa vilde være at fordele Statstilskuddet paa de forskellige Vinier saavel Øst som Vest for Sjælland, har den ærede Ordfører for Forespørgerne dertil